

padkach ułomności fizycznej, umysłowej albo nieuleczalnej choroby, jako też w wypadkach, gdy studja przewlekły się ponad wiek dwadzieścia cztery lat z powodu służby wojskowej, odbytej na skutek zarządzonej mobilizacji lub częściowego uzupełnienia wojska do stopy wojennej albo pełnionej w tym czasie służby ochotniczej.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od 1 listopada 1922 r.

Prezydent Ministrów: *Juljan Nowak*

Minister Spraw Wojskowych: *Sosnkowski*

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

1017.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 19 grudnia 1922 roku

w przedmiocie poddania sądownictwu doraźnemu na obszarze m. st. Warszawy dalszych przestępstw wymienionych w art. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 1919 r. w przedmiocie sądów doraźnych.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 30 czerwca 1919 r. w przedmiocie sądów doraźnych (Dz. P. P. P. № 55 poz. 341) zarządza się co następuje:

§ 1. Na czas trwania stanu wyjątkowego na obszarze m. st. Warszawy zarządzonego rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 1922 roku w przedmiocie zarządzenia stanu wyjątkowego (Dz. U. R. P. № 110 poz. 1010) poddaje się dodatkowo sądownictwu doraźnemu na obszarze m. st. Warszawy następujące przestępstwa:

- a) rozruch przewidziany art. 123 K. K.;
- b) pogwałcenie przepisów bezpieczeństwa powszechnego i osobistego przewidziane art. 222 K. K.;
- c) zabójstwo przewidziane art. 455 ustęp 3 K. K. (zabójstwo osoby urzędowej podczas wykonywania lub z powodu wykonywania przez niego obowiązków służbowych) tudzież przewidziane art. 455 ustęp 4 K. K. (zabójstwo naczelnika straży wojskowej), także art. 455 ustęp 8 K. K. (zabójstwo w sposób niebezpieczny dla życia wielu osób), art. 455 ustęp 11 K. K. (zabójstwo z zasadzki) oraz art. 455 ustęp 13 K. K. (zabójstwo w celu ułatwienia popełnienia innej zbrodni);
- d) uszkodzenie środków komunikacyjnych przewidziane art. 556 i 557 K. K. o ile w obu tych wypadkach uszkodzenie dotyczy urządzenia służącego do użytku publicznego lub rządowego;
- e) uszkodzenie komunikacji kolejowej przewidziane art. 558 K. K.

f) uszkodzenie cudzego mienia przewidziane art. 562—564 K. K.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów

i Minister Spraw Wewnętrznych: *K. Sikorski*

Minister Sprawiedliwości: *W. Makowski*

1018.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 20 października 1922 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Spraw Zagranicznych i Pracy i Opieki Społecznej w przedmiocie wprowadzenia za Ziemię Wileńską niektórych rozporządzeń sanitarnych.

Na podstawie zasadniczej ustawy sanitarnej z 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 63, poz. 371), ustawy z 25 lipca 1919 r. w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych oraz innych chorób występujących nagminnie (Dz. U. R. P. № 67 poz. 402) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 64, poz. 569) — zarządza się co następuje.

§ 1. Na obszar powiatów: wileńskiego, oszmiańskiego, święciańskiego, trockiego i brasławskiego wprowadza się:

- 1) rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego w sprawie przewożenia i ekshumacji zwłok (Dz. U. R. P. z r. 1920 № 42, poz. 257) wraz z obwieszczeniami w przedmiocie sprostowania tego rozporządzenia (Dz. U. R. P. z r. 1920 № 57, poz. 360);
- 2) rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z 26 kwietnia 1921 r. (Dz. U. R. P. № 39, poz. 242) w przedmiocie uzupełnienia art. 7 rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego w sprawie przewożenia i ekshumacji zwłok (Dz. U. R. P. z r. 1920 № 42, poz. 257);
- 3) rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z 20 września 1920 r. w przedmiocie zgłaszania zatruc ołowiem, cynkiem, fosforem, arsenikiem i rtęcią w zakładach przemysłowych, fabrykach i warsztatach (Dz. U. R. P. № 98, poz. 652);
- 4) rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z 23 stycznia 1922 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w przedmiocie przepisów sanitarnych dla hoteli, pokojów umeblowanych i pensjonatów (Dz. U. R. P. № 10, poz. 78);
- 5) rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z 6 marca 1922 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o przepi-